

57/2019 Sb.m.s.

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 12. října 2017 byl v Lillafüred přijat Protokol o udržitelném zemědělství a rozvoji venkova k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat.1)

Jménem České republiky byl Protokol podepsán v Kyjevě dne 16. března 2018.

S Protokolem vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky jej ratifikoval. Ratifikační listina České republiky byla uložena u vlády Ukrajiny, deponitáře Protokolu, dne 3. října 2019.

Protokol vstupuje v platnost na základě svého [článku 26 odst. 3](#) s odkazem na článek 21 odst. 3 Rámcové úmluvy dne 1. ledna 2020 a tímto dnem vstupuje v platnost i pro Českou republiku.

Anglické znění Protokolu a jeho překlad do českého jazyka se vyhláší současně.

Protokol o udržitelném zemědělství a rozvoji venkova k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat

PŘEKLAD

SMLUVNÍ STRANY TOHOTO PROTOKOLU

- V SOULADU se svými úkoly vyplývajícími z Rámcové úmluvy o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat (dále jen „Karpatské úmluvy“) [Kyjev, 2003] provádět komplexní politiku a spolupracovat na ochraně a udržitelném rozvoji Karpat,

- VĚDOMY SI významu zemědělství a rozvoje venkova pro karpatský region z hlediska hospodářství, sociálních aspektů, životního prostředí, přírodního a kulturního dědictví,

- UVĚDOMUJÍCE SI nejrůznější přírodní, místní zdroje karpatských zemí, jejich venkovské skutečnosti a specifčnosti a různorodost zemědělských postupů,

- USILUJÍCE o prosazování opatření a programů, které využívají potenciál zemědělství a venkovských oblastí ke snížení chudoby venkova, zajišťují a diverzifikují příjem místního obyvatelstva, udržují životaschopnost venkovských regionů a zvyšují kvalitu života tak, aby do těchto horských oblastí přilákaly obyvatelstvo, které zde bude žít a zajišťovat produkci s využitím místních obnovitelných zdrojů,

- V SOULADU s ustanoveními Karpatské úmluvy, např. [článku 7](#) o udržitelném zemědělství a lesním hospodářství, [článku 4](#) o ochraně a udržitelném využívání biologické a krajinné rozmanitosti a [článku 11](#) o kulturním dědictví a tradičních znalostech,

- BEROUCE V ÚVAHU Společnou zemědělskou politiku Evropské unie a cíle dosáhnout potravinové bezpečnosti, zlepšit výživu a prosazovat udržitelné zemědělství v rámci Cílů udržitelného rozvoje na období 2015-2030,

- OCEŇUJÍCE snahy a výsledky v rámci Rady Evropy zaměřené na podporu socioekonomicky životaschopných venkovských oblastí a zachovávající zemědělské činnosti prostřednictvím opatření v rámci politiky soudržnosti Evropské unie a konkrétních agroenvironmentálních opatření a kompenzačních plateb pro zemědělství v horských oblastech,

- USILUJÍCE o zajištění účinnějšího provádění stávajících právních nástrojů a vycházejíce z mezinárodních programů,

- PŘIHLÍŽEJÍCE ke skutečnosti, že v úsilí podporovat a zachovat udržitelný rozvoj v zemědělském sektoru s integrujícím přístupem v karpatských venkovských oblastech nemůže uspět pouze jedna země a že toto úsilí vyžaduje nadregionální a nadnárodní spolupráci,

- VĚDOMY SI výzev souvisejících s dopady změny klimatu, např. změn v četnosti a

závažnosti období sucha, povodní, extrémních meteorologických jevů či snížení potravinové bezpečnosti a zajištění dodávek vody,

- UZNÁVAJÍCE potřeby a zájmy horských zemědělců a specifičnost zemědělského podnikání a životy v horských oblastech,

- VĚDOMY SI mnoha hrozeb vyvolaných dopady globálních změn, včetně nárůstu nebo posílení stávajících bariér pro zpracování a prodej typických produktů na globálních trzích,

- UZNÁVAJÍCE rozmanitost zemědělských postupů napříč karpatskými zeměmi i v nich samotných,

- VĚDOMY SI ekonomické, ekologické a sociální důležitosti chovu přežvýkavců a zachování a zlepšení kvality horských pastvin a luk,

- UZNÁVAJÍCE potenciální úlohu zemědělství pro předcházení erozi a degradaci půdy a jeho podíl na řízení rizik a jeho úlohu při zachovávání kvality a kvantity zásob povrchových a podzemních vod,

- VĚDOMY SI společné povahy současných a budoucích výzev pro zemědělské činnosti a postupy i pro venkovské oblasti a přidané hodnoty přeshraniční spolupráce při výměně zkušeností v rámci celé karpatské oblasti pro přístup na globální trhy s potravinami,

- VĚDOMY SI, jak důležité je vyvarovat se toho, aby se horské oblasti vyliďňovaly a mladé generace opouštěly zemědělství,

- USILUJÍCE o spolupráci na udržitelném rozvoji zemědělství a venkovských oblastí na základě místních zdrojů s cílem chránit tradiční postupy, znalosti a druhy živočichů a rostlin, ochránit kulturní krajinu a posilovat a prosazovat trvalý hospodářský pokrok,

- ZDŮRAŽŇUJÍCE a PODRTRHUJÍCE důležitost celoživotního učení ve všech oblastech činnosti jako předpoklad pro to, aby byly všechny zúčastněné strany schopny přispívat k udržitelnému rozvoji a k lepší budoucnosti,

SE DOHODLY NA NÁSLEDUJÍCÍM:

Kapitola I

Cíle, geografický rámec působnosti a definice

Článek 1

Cíle a principy

1. V souladu s [článkem 7](#) Karpatské úmluvy je cílem Protokolu o udržitelném zemědělství a rozvoji venkova (dále jen „Protokolu“) zachovat péči o půdu, obdělávanou tradičními udržitelnými způsoby, a přinášet tak užitek současným a budoucím generacím.

2. Za účelem dosažení výše uvedeného cíle smluvní strany harmonizují a koordinují svá úsilí o integrovanou péči o půdní fond a podporují začlenění environmentálních hledisek do zemědělských politik při současném zvyšování kvality života, posilování místních ekonomik a komunit a ochraně přírodních hodnot a kulturního dědictví;

3. Smluvní strany proto spolupracují zejména na:

a) rozvíjení, změnách a provádění strategií rozvoje venkova specifických pro danou oblast, charakterizovaných integrujícím, inkluzivním a holistickým přístupem, přihlížejíce ke specifickým podmínkám horských a podhorských oblastí;

b) zajišťování a dosahování společných politik prosazování endogenního potenciálu zemědělství a rozvoje venkova v méně příznivých oblastech;

c) rozvíjení a navrhování zemědělských politik a nástrojů, které začleňují environmentální hlediska;

d) prosazování udržitelných nebo extenzivních agroenvironmentálních postupů, postupů v oblasti péče o půdní fond a ekologické produkce s cílem chránit biologickou rozmanitost a rozmanitost tradiční kulturní krajiny, přírodní a polopřírodní stanoviště včetně travních porostů a chráněných oblastí;

- e) prosazování ochrany a udržitelného využívání genetických zdrojů pro potravinářství a zemědělství, místních plemen domácích zvířat, odrůd pěstovaných plodin a planě rostoucích odrůd příbuzných pěstovaným odrůdám;
- f) zřizování genových bank pro místní odrůdy a na podpoře množení a pěstování těchto odrůd;
- g) zavádění opatření pro zachování a prosazování tradičních zemědělských postupů a souvisejících tradičních znalostí;
- h) prosazování místních zemědělských výrobců s cílem rozvíjet krátké dodavatelské řetězce u potravin, které jsou stimulem pro místní ekonomiku a zvyšují udržitelnost regionu;
- i) prosazování ekologické produkce, místních farmářských trhů, řemeslných výrobců potravin, komunitou podporovaného zemědělství a dalších forem udržitelné výroby potravin v malém měřítku;
- j) zlepšování ochrany tradiční venkovské architektury, infrastruktury a venkovského umění a řemesel včetně jejich regionálních inventářů;
- k) prosazování diverzifikace zdrojů obživy ve venkovských oblastech především prostřednictvím vytváření vazeb mezi zemědělstvím a cestovním ruchem či výrobou a prodejem místního zboží, uměleckých, řemeslných a rukodělných výrobků;
- l) posilování formálního a neformálního vzdělávání, dalšího odborného vzdělávání a kvalifikací včetně mezigeneračního učení, přístupu k místním veřejným službám a poradenským službám;
- m) prosazování celokarpatského monitorování zemědělských a venkovských oblastí a jejich socioekonomického rozvoje;
- n) rozvíjení nebo prosazování koordinovaných vědecko-výzkumných programů a projektů;
- o) budování nadnárodní sítě a platformy pro výměnu znalostí;
- p) začleňování cílů udržitelného rozvoje zemědělství a venkovských oblastí do dalších sektorových politik;
- q) posilování inovací v oblasti nakládání s venkovskými odpady a energií a prosazování inteligentní energetiky a bezodpadových řešení a systémů.

Článek 2

Geografický rámec působnosti

1. Tento Protokol se vztahuje na karpatský region (dále jen „Karpaty“), jak jej vymezila konference smluvních stran.
2. Každá smluvní strana může rozšířit působnost tohoto Protokolu na další části svého území prohlášením učiněným u deponitáře.

Článek 3

Definice

1. „Agroturistikou“ (faremní turistikou, turistikou založenou na farmách, prázdninovými farmami) se rozumí pobyt na fungující farmě, který umožňuje přímou interakci mezi návštěvníky nebo hosty a zemědělcem / rodinou zemědělce s cílem zažít autentické zemědělské činnosti a životní styl.
2. „Agrobiodiverzita“ je podsoubor biodiverzity. Je to výsledek přirozeného výběru a tvůrčích výsledků šlechtění a provozních postupů zemědělců, pastevců a rybářů.
3. „Zemědělské hospodaření zohledňující klimatickou změnu“ je integrující přístup k řešení

propojených výzev v oblasti potravinové bezpečnosti a změny klimatu, jehož cílem je (1) udržitelné zvyšování produktivity, (2) odolné systémy zemědělství a potravinové bezpečnosti, jichž je dosaženo prostřednictvím opatření pro přizpůsobení se změně klimatu a (3) odstraňování skleníkových plynů (zmírňování změny klimatu).

4. „Komunitou podporované zemědělství“ je vzájemným partnerstvím mezi zemědělcem a občany, umožňující přímou vazbu mezi výrobou a spotřebou potravin. Podporovatelé obvykle hradí roční provozní rozpočet farmy tím, že si zakoupí podíl na sklizni dané sezóny. Na oplátku pak farma své podporovatele zásobuje sezónními čerstvými produkty.

5. „Konferencí smluvních stran“ se rozumí konference smluvních stran Karpatské úmluvy.

6. „Kulturní dědictví“ souvisí s historií dané lokality a obvykle zahrnuje přírodní, nebo biologické a kulturní dědictví.

7. „Diverzifikace v zemědělství“ je důležitou strategií řízení rizik zemědělce s cílem vytvořit další příjem na základě vhodných podmínek na farmě nebo mimo ni.

8. „Aktivizující prostředí“ je souborem vzájemně provázaných podmínek - např. zákonných, organizačních, fiskálních, informačních, politických a kulturních - které podporují udržitelné a účinné zapojení kapacit aktéra do procesů rozvoje.

9. „Endogenní přístup“ je nové paradigma a politická koncepce pro rozvoj venkova zevnitř jako symbol procesů zdola nahoru napříč regiony EU za účelem mobilizace přírodních zdrojů dostupných v daném místě, jakož i potenciálu obyvatel venkova.

10. „Extenzivní hospodaření“ je hospodaření, které využívá tradičních metod a je méně náročné na pracovní sílu, investice a vnější vstupy jako je např. používání koncentrovaného krmiva než intenzivní zemědělsko-průmyslové postupy hospodaření.

11. Zemědělství a lesnictví s „vysokou přírodní hodnotou“ je koncepce, která posuzuje změny v rozsahu a stavu zemědělsky obhospodařovaných oblastí a lesní půdy s vysokou přírodní hodnotou ve vztahu k výchozímu stavu, která se vztahuje jak k příslušnému zemskému pokryvu (zemědělské půdě a lesům), tak k související činnosti hospodaření.

12. „Integrovanou péčí o půdní fond“ se rozumí prozkoumání všech způsobů využití půdy integrovaným způsobem s cílem dosáhnout co nejúčinnějších kompromisů a provázat sociální a ekonomický rozvoj s ochranou a zlepšováním životního prostředí.

13. „Méně příznivé oblasti“ jsou oblasti, v nichž jsou zemědělská výroba nebo činnosti obtížnější z důvodu přírodních znevýhodnění, např. náročných klimatických podmínek, strmých svahů v horských oblastech nebo nízké produktivity půdy.

14. „Přírodními stanovišti“ se rozumí přírodní nebo polopřírodní suchozemské nebo vodní oblasti vymezené zeměpisnými, abiotickými a biotickými znaky.

15. „Pozorovatelem“ se rozumí pozorovatel definovaný v [článku 14 odstavci 5](#) Karpatské úmluvy.

16. „Ekologická produkce“ je celkový systém řízení zemědělského podniku a produkce potravin, který spojuje osvědčené environmentální postupy, vysokou úroveň biologické rozmanitosti, ochranu přírodních zdrojů, uplatňování přísných norem pro dobré životní podmínky zvířat a způsob produkce v souladu s požadavky těch spotřebitelů, kteří upřednostňují produkty získané za použití přírodních látek a procesů.

17. „Smluvními stranami“ se rozumí smluvní strany tohoto Protokolu.

18. „Chráněné oblasti“ jsou definovány jako zeměpisný prostor, uznávaný, vyčleněný a řízený prostřednictvím zákonných nebo jiných účinných prostředků tak, aby bylo dosaženo dlouhodobé ochrany přírody a souvisejících služeb ekosystému a kulturních hodnot.

19. „Venkovským cestovním ruchem“ se rozumí celá škála činností cestovního ruchu, které se odehrávají na venkově.

20. „Polopřírodní stanoviště“ jsou stanoviště charakterizovaná extenzivním zemědělstvím/plodinami, nízko-intenzivními zemědělskými systémy, zemědělstvím s nízkými dopady, udržitelnými zemědělskými systémy, zemědělstvím s vysokou přírodní hodnotou, systémy/stanovišti, v nichž jsou uplatňovány tradiční zemědělské systémy mající snížený environmentální dopad nebo mající určitý význam pro druhy planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů.

21. „Krátké dodavatelské řetězce potravin“ jsou alternativou ke globálně se šířícím potravinovým řetězcům. Zdůrazňují inovativní reorganizaci potravinových sítí, místní systémy hospodaření nebo přímý prodej. Jejich cílem je znovu navázat spojení mezi výrobcí a spotřebiteli a zemědělskou a potravinářskou výrobu vrátit na místní úroveň.

22. „Udržitelným zemědělstvím a rozvojem venkova“ se rozumí řízení a ochrana základny přírodních zdrojů a orientace technologické a institucionální změny takovým směrem, aby bylo zajištěno dosažení a neustálé uspokojování lidských potřeb současných i budoucích generací.

23. „Tradiční postupy hospodaření“ jsou v průběhu historie vyvinuté zemědělské metody, které umožňují vypořádat se udržitelným způsobem se specifickými podmínkami dané lokality s cílem poskytnout dostatečné a zajištěné výnosy založené na míšení plodin, které se vzájemně doplňují.

24. „Hodnotové řetězce“ identifikují kompletní škálu činností prováděných hospodářskými jednotkami tak, aby dovedly výrobek nebo službu od jejího vzniku ke konečnému použití konečným spotřebitelem.

Kapitola II

Obecné závazky

Článek 4

Politiky zaměřené na zachování, prosazování a udržitelný rozvoj zemědělského sektoru a venkovských oblastí

1. Každá smluvní strana aktualizuje a provádí na svém území politiky zaměřené na zachování, prosazování a udržitelný rozvoj zemědělského sektoru a venkovských oblastí, přičemž zohlední, kdykoli je to možné, integrační a endogenní přístup a vychází ze správných postupů vypracovaných a prováděných jinými smluvními stranami. Smluvní strany zváží a využijí koordinované strategie a opatření podporující a posilující udržitelnou péči o zemědělskou půdu, zejména o oblastech s vysokou přírodní hodnotou, aniž jsou dotčeny životně důležité zájmy obyvatelstva horských komunit.

2. Smluvní strany prosazují výměnu informací o osvědčených postupech mezi vládními institucemi a zainteresovanými stranami, která by umožnila udržitelný endogenní hospodářský rozvoj venkovských oblastí.

Článek 5

Začlenění cílů udržitelného rozvoje zemědělského sektoru a venkovských oblastí do sektorových politik

Smluvní strany se zasadí o začlenění cílů udržitelného zemědělství a rozvoje venkova do jiných sektorových politik.

Článek 6

Účast regionálních a místních orgánů a dalších zainteresovaných stran

Každá smluvní strana přijme opatření, v rámci svého stávajícího institucionálního rámce, za účelem usnadnit zapojení, koordinaci a spolupráci příslušných institucí, regionálních a místních orgánů, místních zemědělců a dalších zainteresovaných stran při přijímání a provádění politik a výsledných opatření pro udržitelný rozvoj zemědělství a venkovských oblastí s cílem podpořit sdílenou odpovědnost a posílit synergie.

Článek 7

Mezinárodní spolupráce

Smluvní strany podpoří aktivní spolupráci mezi příslušnými institucemi a organizacemi na mezinárodní úrovni s ohledem na udržitelné zemědělství a rozvoj venkova v Karpatech za účelem využití jejich odborných znalostí při hledání vhodných řešení společných problémů na nejuvhodnější úrovni.

Kapitola III

Specifická opatření

Článek 8

Provádění strategií rozvoje venkova specifických pro danou lokalitu

1. Smluvní strany budou provádět takové strategie udržitelného rozvoje venkova na vnitrostátní úrovni, které zohlední specifické podmínky horských a podhorských oblastí a méně příznivých oblastí.

2. Každá smluvní strana usnadní koordinaci a spolupráci mezi všemi příslušnými zainteresovanými stranami s cílem vytvořit a umožnit vznik socioekonomického prostředí pro venkovské sítě inovací a přidané hodnoty, zejména mezi zemědělským sektorem a dalšími sektory důležitými pro hospodářství venkovských oblastí, např. sektorem rukodělné výroby, obchodu, průmyslu, infrastruktury a cestovního ruchu, za účelem využití endogenního potenciálu s pomocí integrovaného územního přístupu.

Článek 9

Ochrana tradiční kulturní krajiny a péče o ni

1. Smluvní strany přijmou opatření na ochranu a péči o tradiční kulturní krajinu Karpat s mimořádnými tradičními prvky a s vysokou ekologickou kvalitou, včetně přítomnosti cenných horských ekosystémů, přírodních nebo cenných polopřírodních stanovišť, zejména pak travních porostů, agrobiodiverzity, genetických zdrojů, odrůd pěstovaných plodin a s tím souvisejících tradičních znalostí v oblasti ekologie.

2. Smluvní strany podpoří zachování a uplatňování tradičních, nízko-intenzivních zemědělských postupů a forem péče o kulturní krajinu, tradiční pastvu přežvýkavců.

Článek 10

Integrovaná péče o půdní fond

1. Každá smluvní strana přijme opatření k prosazování, podpoře a posílení integrované péče o půdní fond, přičemž bude přihlížet rovněž k ustanovením ostatních protokolů ke Karpatské úmluvě.

2. Smluvní strany přijmou opatření k prosazování zařazení a začlenění zemědělského hospodaření zohledňujícího klimatickou změnu, řízení rizik a využívání obnovitelných zdrojů energie do zemědělských a provozních postupů zemědělců.

Článek 11

Prosazování extenzivního zemědělství a ekologické produkce

Smluvní strany budou provádět opatření k prosazování a podpoře zemědělských postupů pro extenzivní zemědělství a ekologickou produkci v Karpatech.

Článek 12

Tradiční znalosti a postupy

Smluvní strany přijmou opatření k zachování a prosazování tradičních zemědělských postupů, malých zemědělských podniků, kulturní krajiny, tradičních znalostí v oblasti ekologie a zemědělství, místních plemen domácích zvířata odrůd pěstovaných plodin, udržitelného využívání planě rostoucí rostlin a volně žijících živočichů, které představují významné ekonomické a sociální prvky venkovského kulturního dědictví Karpat.

Článek 13

Marketing typických zemědělských a venkovských produktů a služeb

1. Smluvní strany přijmou opatření na svých územích a dále spolupracují na mezinárodní úrovni s cílem zlepšit místní a celoevropský marketing a reklamu zemědělských a venkovských výrobků a služeb typických pro karpatský region s ohledem na cíle v souladu s [článkem 11 odstavec 1](#) a [2](#) Protokolu o cestovním ruchu.

2. Smluvní strany budou spolupracovat na programech propagace vysokých standardů kvality výrobků z karpatského regionu.

3. Každá smluvní strana přijme opatření k prosazování a posilování horizontální, vertikální a mezisektorové spolupráce v celém hodnotovém řetězci za účelem začlenění mnoha regionálních aktérů a dosažení nejvyššího možného stupně zpracování v regionu s cílem zvýšit místní a regionální přidanou hodnotu v těchto regionech.

4. Smluvní strany podpoří rozvoj místních trhů s potravinami, zkracování výrobních a distribučních řetězců, posilování místní a regionální ekonomiky.

Článek 14

Podpora agroturistiky a diverzifikace

1. Smluvní strany podpoří udržitelný cestovní ruch a agroturistiku ve venkovských oblastech s cílem vytvořit další oboustranné přínosy a zahájit spolupráci mezi drobnými zemědělci a subjekty působícími v oblasti gastronomie a ubytovacích služeb.

2. Smluvní strany podpoří rámcové podmínky pro diverzifikaci a opatření umožňující drobným zemědělcům poskytovat na svých farmách alternativní služby.

Článek 15

Předcházení nepříznivým dopadům na ovzduší, vodu, půdu, krajinu a biologickou rozmanitost

Smluvní strany uplatní zásady předběžné opatrnosti a preventivních opatření tím, že posoudí a zohlední možné vlivy, včetně kumulativního účinku, na ovzduší, vodu, půdu, krajinu a biologickou rozmanitost, takových projektů a činností, které pravděpodobně budou mít nepříznivé dopady na Karpaty.

Článek 16

Podpora formálního a neformálního vzdělávání

1. Každá smluvní strana přijme opatření k vytvoření aktivizujícího prostředí, které pomáhá podporovat vzdělávání a mezigenerační učení.

2. Smluvní strany posílí spolupráci místních a národních vzdělávacích institucí a orgánů za účelem rozšíření a zlepšení vzdělávání, dalšího odborného vzdělávání a kvalifikací pracovníků z různých oborů činnosti („celoživotní učení“).

3. Smluvní strany budou podporovat vzdělávání a komunikaci ke zvyšování povědomí veřejnosti o místních odrůdách pěstovaných plodin a plemenech chovaných zvířat a o výhodách systémů místních krátkých dodavatelských řetězců u potravin a zvyšování povědomí s cílem zlepšit řízení rizik.

Článek 17

Koordinovaný vědecký výzkum a přeshraniční výměna informací a zkušeností

1. Smluvní strany budou spolupracovat na rozvoji, podpoře a harmonizaci výzkumných programů a projektů, které napomáhají dosažení cílů tohoto Protokolu.

2. Smluvní strany umožní mezinárodní spolupráci vědeckých institucí, s ohledem na místní a regionální horizontální a vertikální spolupráci v Karpatech, zejména pokud jde o harmonizaci systému monitorování, zajištění a harmonizaci databází a realizaci společných výzkumných programů a projektů v Karpatech.

3. Smluvní strany podpoří koordinované regionální inventáře zemědělských postupů a kulturních krajín, jakož i kulturních tradic a výrobků venkovských oblastí v Karpatech.

4. Každá smluvní strana bude s ostatními smluvními stranami tohoto Protokolu sdílet informace o strategiích a politikách zaměřených na udržitelné zemědělství a rozvoj venkova v Karpatech.

Článek 18

Společné programy a projekty

Všechny smluvní strany se vyzývají k účasti, v souladu se svými potřebami a možnostmi, na společných programech a projektech zahrnujících činnosti uvedené v [článku 1](#) v odstavcích 1,2 a 3 tohoto Protokolu, společně realizovaných smluvními stranami v Karpatech.

Kapitola IV

Provádění, monitorování a hodnocení

Článek 19

Provádění

1. Každá smluvní strana přijme příslušná právní a správní opatření k zajištění provádění ustanovení tohoto Protokolu, monitoruje a vyhodnocuje účinnost těchto opatření.

2. Každá smluvní strana prozkoumá možnosti, jak prostřednictvím finančních opatření podpořit provádění ustanovení tohoto Protokolu.

Článek 20

Zvyšování povědomí veřejnosti a přístup k informacím

1. Smluvní strany podpoří vzdělávání, informování a zvyšování povědomí široké veřejnosti o cílech, opatřeních a provádění tohoto Protokolu.
2. Smluvní strany zajistí přístup k informacím souvisejícím s prováděním tohoto Protokolu.

Článek 21

Zasedání smluvních stran

1. Konference smluvních stran Karpatské úmluvy slouží jako zasedání smluvních stran tohoto Protokolu.
2. Smluvní strany Karpatské úmluvy, které nejsou smluvními stranami tohoto Protokolu, se mohou konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran tohoto Protokolu zúčastnit jako pozorovatelé. Pokud konference smluvních stran slouží jako zasedání smluvních stran tohoto Protokolu, pak rozhodnutí podle tohoto Protokolu přijímají pouze ty smluvní strany, které jsou zároveň smluvními stranami tohoto Protokolu.
3. Pokud konference smluvních stran slouží jako zasedání smluvních stran tohoto Protokolu, pak bude kterýkoli člen předsednictva konference smluvních stran zastupující smluvní stranu Karpatské úmluvy, která však není smluvní stranou tohoto Protokolu, nahrazen členem, jenž bude zvolen smluvními stranami tohoto Protokolu a bude z některé ze smluvních stran tohoto Protokolu.
4. Jednací řád konference smluvních stran se použije obdobně pro zasedání smluvních stran, s výjimkou případů, kdy konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran tohoto Protokolu rozhodne na základě konsensu jinak.
5. První zasedání konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran tohoto Protokolu svolá Sekretariát společně s prvním zasedáním konference smluvních stran, které je plánováno po vstupu tohoto Protokolu v platnost. Následná řádná zasedání konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran tohoto Protokolu se konají společně s řádnými zasedáními konference smluvních stran, pokud konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran tohoto Protokolu nerozhodne jinak.
6. Konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran tohoto Protokolu přijímá v rámci svého mandátu rozhodnutí nezbytná k podpoře účinného provádění tohoto Protokolu. Vykonává funkce svěřené jí tímto Protokolem a:

- (a) vydává doporučení v jakýchkoli záležitostech nezbytných k provádění tohoto Protokolu;
- (b) zřizuje pomocné orgány nebo žádá o mezinárodní spolupráci s vynikajícími institucemi, pokud je to považováno za nezbytné pro provádění tohoto Protokolu;
- (c) projednává a přijímá, dle potřeby, změny tohoto Protokolu a doplňky k tomuto Protokolu, které jsou považovány za nezbytné pro provádění tohoto Protokolu; a
- (d) vykonává jiné funkce, které mohou být požadovány pro provádění tohoto Protokolu.

Článek 22

Sekretariát

1. Sekretariát ustanovený [článkem 15](#) Karpatské úmluvy slouží jako sekretariát tohoto Protokolu.

2. [Článek 15 odstavec 2](#) Karpatské úmluvy o funkcích sekretariátu se použije obdobně pro tento Protokol.

Článek 23

Pomocné orgány

1. Kterýkoliv pomocný orgán ustanovený Karpatskou úmluvou nebo podle Karpatské úmluvy může, na základě rozhodnutí konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran tohoto Protokolu, sloužit pro potřeby tohoto Protokolu, v kterémžto případě zasedání smluvních stran určí, které funkce bude tento orgán vykonávat.

2. Smluvní strany Karpatské úmluvy, které nejsou smluvními stranami tohoto Protokolu, se mohou jako pozorovatelé účastnit zasedání kteréhokoli z těchto pomocných orgánů. Pokud pomocný orgán Karpatské úmluvy slouží jako pomocný orgán tohoto Protokolu, rozhodnutí podle tohoto Protokolu budou přijímána pouze smluvními stranami tohoto Protokolu.

3. Pokud pomocný orgán Karpatské úmluvy vykonává své funkce v záležitostech týkajících se tohoto Protokolu, kterýkoli člen předsednictva tohoto pomocného orgánu zastupujícího smluvní stranu Karpatské úmluvy, která však současně není smluvní stranou tohoto Protokolu, bude nahrazen členem, jenž bude zvolen smluvními stranami tohoto Protokolu z některé ze smluvních stran tohoto Protokolu.

Článek 24

Monitorování dodržování závazků

1. Smluvní strany pravidelně podávají zprávu konferenci smluvních stran o opatřeních týkajících se tohoto Protokolu a o výsledcích přijatých opatření. Konference smluvních stran stanoví lhůty a formát pro předkládání zpráv.

2. Pozorovatelé mohou předložit konferenci smluvních stran nebo Výboru pro provádění Karpatské úmluvy (dále jen „Výbor pro provádění“) jakékoliv informace nebo zprávy o provádění a dodržování ustanovení tohoto Protokolu.

3. Výbor pro provádění shromažďuje, posuzuje a analyzuje informace důležité pro provádění tohoto Protokolu a monitoruje dodržování ustanovení tohoto Protokolu smluvními stranami.

4. Výbor pro provádění předkládá konferenci smluvních stran doporučení pro provádění a nezbytná opatření pro dodržování tohoto Protokolu.

5. Konference smluvních stran přijímá nebo doporučuje nezbytná opatření.

Článek 25

Vyhodnocování účinnosti ustanovení

1. Smluvní strany pravidelně kontrolují a vyhodnocují účinnost ustanovení tohoto Protokolu.

2. Konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran tohoto Protokolu může zvážit přijetí příslušných změn a doplňků tohoto Protokolu, pokud jsou nezbytné pro dosažení jeho cílů.

3. Smluvní strany umožňují zapojení místních orgánů a dalších relevantních zainteresovaných stran do procesu podle odstavce 1.

Kapitola V

Závěrečná ustanovení

Článek 26

Vztah mezi Karpatskou úmluvou a tímto Protokolem

1. Tento Protokol je protokolem ke Karpatské úmluvě ve smyslu jejího [článku 2 odstavce 3](#) a v souladu s [článkem 7 odstavci 1, 2 a 6](#) i všemi dalšími příslušnými články Karpatské úmluvy.

2. Protokol bude otevřen k podpisu u depozitáře od 12 října 2017 do 12 října 2018.

3. Ustanovení [článků 19, 20, 21 odstavců 2 až 4 a článku 22](#) Karpatské úmluvy o změnách a doplňcích, vstupu v platnost a odstoupení od této úmluvy a o řešení sporů se použijí obdobně pro tento Protokol. Pouze smluvní strana Karpatské úmluvy se může stát smluvní stranou tohoto Protokolu.

Článek 27

Výhrady

K tomuto Protokolu nelze učinit žádné výhrady.

Článek 28

Depozitář

Depozitářem tohoto Protokolu je vláda Ukrajiny.

Originál tohoto Protokolu bude uložen u depozitáře, který předá ověřené kopie všem smluvním stranám.

Vyhotoveno v Lillafüred dne 12. října 2017, v jediném vyhotovení v anglickém jazyce.

Na důkaz toho níže podepsaní, řádně zmocnění k tomuto účelu, podepsali tento Protokol.

Za vládu České republiky

Za vládu Maďarska

Za vládu Polské republiky

Za vládu Rumunska

Za vládu Srbské republiky

Za vládu Slovenské republiky

Za vládu Ukrajiny

Vláda Rumunska

podepisuje Protokol o udržitelném zemědělství a rozvoji venkova k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat s následujícím prohlášením:

Vláda Rumunska prohlašuje, že vykládá [článek 2 odstavec 1](#) tohoto Protokolu pouze v souladu s ustanoveními a omezeními Rámcové úmluvy o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat, vyhotovené v Kyjevě dne 22. května 2003.

1) Rámcová úmluva o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat, přijatá v Kyjevě dne 22. května 2003, byla vyhlášena pod č. [47/2006 Sb. m. s.](#)